

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **Ing. V. Ž.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2009, č. j. RR/986/09, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 3. 2010, č. j. 30 Ca 40/2009 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaný mimo jiné zamítl jako nepřipustné (podle § 92 odst. 1 správního řádu) odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 4. 12. 2008, č. j. STAV/7073/08/JIR-11, o umístění stavby *Supermarket plus - Plzeň, Studentská ulice, na pozemcích č. parc. 1609/56 - ostatní plocha, 1511/46 - ostatní plocha, 1511/111 - ostatní plocha, 1609/89 - ostatní plocha, 1609/39 - ostatní plocha, 1609/36 - ostatní plocha, 1609/37 - ostatní plocha, 1609/55 - ostatní plocha, 1609/57 - ostatní plocha, 1609/38 - ostatní plocha, 1511/110 - ostatní plocha, 1511/109 - ostatní plocha, 3625 - zastavěná plocha a nádvoří, v katastrálním území Bolevec.*

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Plzni v záhlaví označeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včas kasační stížnost a domáhal se jeho zrušení. V jejím rámci požádal Nejvyšší správní soud, aby „*vzhledem k elementárním pochybením soudu v žalobě 30 Ca 40/2009[...] nebazíroval na zastoupení advokátem v kasační stížnosti, pro zřejmou nadbytečnost odborného vedení kasační stížnosti*“.

Usnesením ze dne 10. 6. 2010 (č. l. 87) krajský soud žalobce vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně ho poučil o procesních důsledcích nevyhovění této výzvě, jakož i o možnosti osvobození od soudních poplatků a ustanovení

zástupce soudem. Žalobci bylo usnesení doručeno dne 21. 6. 2010; v určené lhůtě ani později však soudu nedoložil ani plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání. V podání ze dne 30. 6. 2010 pouze zopakoval svůj požadavek, aby Nejvyšší správní soud netrval na jeho zastoupení advokátem.

Za této situace Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právní vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle citovaného ustanovení je v řízení o kasační stížnosti kvalifikované právní zastoupení (resp. vzdělání) stěžovatele povinné. Smyslem a účelem nezbytnosti garantované profesní právní erudice zástupce je poskytnout stěžovateli kvalifikovanou právní pomoc na profesionální úrovni, a to především proto, aby kasační stížnost, koncipovaná jako mimořádný opravný prostředek, vyhovovala všem formálním požadavkům a kasační soud o ní mohl rozhodnout bez zbytečných průtahů. Vedle zajištění efektivního a koncentrovaného průběhu řízení pak má povinné zastoupení obecně sloužit zejména k realizaci zásady rovnosti zbraní, jako znaku spravedlivého procesu.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu sice vyplývají výjimky, u nichž není třeba z určitých specifických důvodů trvat na povinném zastoupení advokátem [jde např. o řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce (rozsudek ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS), řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků (viz rozsudek ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37), či řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení, jenž bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost (rozsudek ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77; citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz)], o takový případ se ale v souzené věci typově nejedná. Upustit od povinného zastoupení stěžovatele *ad hoc*, např. pro žalobcem poukazovanou „zřejmou nadbytečnost odborného vedení kasační stížnosti“ či „vzhledem k elementárním pochybením krajského soudu“, pak zákon soudu neumožňuje.

Přes výzvu k odstranění nedostatku zastoupení žalobce nepředložil ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi, ani nedoložil, že by sám měl vysokoškolské právní vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právní vzdělání žalobce – je přitom podmínkou řízení o předmětné kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost rozhodne krajský soud (§ 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2010

JUDr. Lenka
Kaniová
předsedkyně senátu